

8 Отдалечилъ си познаницыте ми ѿ мене : направилъ си ме гнѣсотъ камъ нихъ , затворень самъ , и не можемъ да излѣземъ .

9 Окоото ми изнемоше ѿ шзлюбленіето : Тебе повыкахъ , Господи , сичкій день : прострехъ камъ Тебе ржцѣте ми .

10 Да ли въ мъртвыте ще правишь чѣдеса ? или умрелите ще востанатъ , (и) ще Те хвалатъ ? Діаѿама .

11 Да ли во гробатъ ще повѣствѣватъ милостыта Твоа , (или) истината Твоа въ погикельта ?

12 Да ли ще са познаатъ въ темнината чѣдесата Твои , и правдыната Твоа въ мѣстото забоваренно ?

13 Но азъ камъ Тебе , Господи , извикахъ : и утренната ми молитва ще Те пристигне .

14 Защо ли , Господи , отфѣрлашь дѣшата ми , (и) скривашъ лицето Твое ѿ мене ?

15 Шскорбенъ самъ и уталожень (іоще) изъ младость : страдамъ ѿ устрашеніата Твои , (и) намирамсе въ недосѣнїе .

16 На мене преїдоха гнѣвовете Твои : устрашеніата Твои прекосиха ме .

17 Както воды шшлиха ме сичкій день : совокѣпнш ме зашвыколиха .

18 Отдалечилъ си ѿ мене любезныатъ и прїателатъ : познаницыте ми (сж) невидими .

ПСАЛОМЪ пѣи.

(Туа се описува величеството , силата и благостынята на Господа ; по това послѣ представлявасе че царството Іудино напѣрувашесе тогавашъ голѣмо запусѣнїе ; по милосердіето Божїе преутверждено е.)